Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 260 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 maart 2023.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 10 augustus 2021 binnenkwam, diende op 10 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 maart 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 maart 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*Asielaanvraag: 10/08/2021*
Overdracht CGVS: 13/09/2021

U werd gehoord in een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 24 januari 2023 van 08:40 uur tot 12:35 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Uw advocaat Andrine MPE MWANA LIKE, loco voor advocaat Christophe DESENFANS, was van 08:50 tot het einde van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Samalaam, gelegen in het district Shigal Wa Sheltan in de provincie Kunar. U bent Pashtoen van etnische origine en u hangt het soennitische geloof aan. Uw vader is een gepensioneerd politieman. In 2015 richtte uw vader een winkel op in de bazaar waar u ook in begon te werken. Samen met de andere winkeliers in de bazaar hadden jullie een vereniging van winkeliers en om de beurt bewaakten jullie 's nachts de bazaar. U bent daarnaast naar school geweest tot en met de twaalfde graad.

Op 23/3/1399 (omgezet naar de Westerse kalender 12 juni 2020) terwijl u 's nachts de bewaking van de bazaar deed, zag u ongeveer om twee uur licht schijnen in een bocht in de buurt van de bazaar. U ging dichterbij om te kijken wat er aan de hand was en zag drie personen weglopen. U vroeg hen wie ze waren en wat ze aan het doen waren en ze vroegen u hetzelfde. U zei hen dat u bewaker was waarna ze boos werden en zeiden dat u weg moest gaan en niet meer met uw zaklamp mocht schijnen. U ging weg en belde naar de lokale politiecommandant om hem in te lichten over het voorval. Hij zei u de wagens die passeerden tegen te houden. Anderhalf uur of twee uur later kwam de overheid ter plaatse en vonden ze een bom op de locatie.

Drie dagen later was u bij uw vrienden in Khaskunar toen de taliban naar uw huis kwamen op zoek naar u. Omdat u niet thuis was, namen ze uw vader en oudere broer J […], die als verpleger werkzaam was voor de politie, mee. Tot op heden weten jullie niet waar ze zijn. Uw moeder belde u de volgende ochtend om u op de hoogte te brengen en zei u niet naar huis te komen. U verbleef een nacht bij uw oom langs vaderszijde in Kandahar en verliet van daaruit verder het land.

In Saratan van het jaar 1399 (omgezet naar de Westerse kalender juli 2020) vertrok u uit Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Italië en Frankrijk naar België. U kwam aan in België op 10 juli 2021 waarna u hier op 12 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek bezorgt u kopies van uw taskara, uw paspoort, de taskara van uw vader, documenten van het werk van uw vader bij de politie, bewakingslijsten van de vereniging van winkeliers, twee brieven van het districtshuis, een brief van de voorzitter van de vereniging van winkeliers gericht aan het districtshuis en een certificaat van de overheid gericht aan de vereniging van winkeliers als waardering.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U bent er immers niet in geslaagd het CGVS te overtuigen van uw problemen met de taliban.

Vooreerst bent u al tegenstrijdig in uw verklaringen over de plaatsing van bommen in uw dorp. Gevraagd of de taliban nooit naar uw dorp kwamen, haalt u aan dat ze in de vierde maand van 1399 's nachts kwamen en u hen zag. Daarnaast spreekt u over een bom die ze daarvoor zouden geplaatst hebben in het dorp Helalzo, gelegen op zo een dertig minuten wandelen van uw dorp. U voegt hier nog aan toe dat ze soms 's nachts kwamen om slechte dingen te doen in uw dorp, zoals bommen plaatsen en controleposten aanvallen. Gevraagd hoe vaak ze dan bommen kwamen plaatsen, stelt u dat ze niet altijd kwamen en naar hun kansen keken. U herinnert zich nog het incident waarbij ze een bom plaatsten op een auto waarbij doden vielen en refereert hier opnieuw aan het incident in Helalzo. Gevraagd of de taliban ook nog bommen plaatsten in uw dorp, herhaalt u dat u enkel weet heeft van de bom in het dorp Helalzo, over andere incidenten in uw district heeft u plots geen informatie (CGVS, p. 10-11). U heeft met andere woorden geen weet van eerdere incidenten met bommen die door de taliban in uw dorp zouden zijn geplaatst.

In de nacht van 23/3/1399 (omgezet naar de Westerse kalender 12 juni 2020) zou u dan voor de eerste keer de taliban gezien hebben tijdens uw shift in de bazaar. Voordien zou u nooit incidenten met de taliban hebben meegemaakt tijdens uw bewaking en ook van andere winkeliers van de vereniging heeft u nooit over dergelijke incidenten gehoord tijdens hun shiften (CGVS, p. 11-12). Dat u plots in 2020 zo een incident met

de taliban meemaakt, terwijl u al sinds 2015 lid was van de vereniging van winkeliers en deze vereniging zelfs reeds sinds 2013 zouden zijn begonnen met de bewaking van de bazaar, is zeer merkwaardig (CGVS, p. 8-9). Temeer deze de bazaar elke nacht bewaakt werd door één van de tien winkeliers van de vereniging (CGVS, p. 5 en 9).

Verder is het gedrag dat u aan de dag legde als bewaker van de bazaar weinig plausibel te noemen, evenals het gedrag van de bommenleggers. Zo is het merkwaardig dat u de bazaar zou verlaten om te gaan kijken waar er licht vandaan kwam, terwijl het net uw taak was om de bazaar te bewaken tegen dieven en junkies (CGVS, p. 9). Uw uitleg in deze, dat u zeker wou zijn of iemand iets nodig had of dat er iets gebeurd was, kan niet overtuigen (CGVS, p. 15). Tevens eigenaardig is dat u deze taliban nog wel expliciet zou gezegd hebben dat u een bewaker van de bazaar was en ze u simpelweg weggestuurd zouden hebben en bijgevolg in leven zouden gelaten hebben (CGVS, p. 15).

Voorts verklaart u niet geweten te hebben wat deze personen aan het doen waren. Het zou donker geweest zijn en u kon niets zien behalve het licht. Uitdrukkelijk gevraagd of u op dat moment dan nog niet wist dat ze een bom aan plaatsen waren, bevestigt u dit. (CGVS, p. 17). Waar u met andere woorden tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS pretendeert dat u niets kon zien daar het donker was en u deze personen niet herkende, verklaarde u bij DVZ echter uitdrukkelijk dat u de taliban een bermbom zag plaatsen (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 17-18).

Ook zijn uw verklaringen over de plaats waar de bom zou geplaatst zijn, niet coherent en evenmin plausibel. Eerst situeert u die plek naast uw dorp in een andere plaats en die plaats heet Lara Matina (CGVS, p. 15). Even later verplaatst u de plek van het gebeuren echter en stelt u niet naar dat ander dorp gegaan te zijn maar stelt u dat die plek heel dichtbij de bazaar lag. U voegt eraan toe dat er een bocht is na de bazaar en dat op die bocht de plek was en beweert nu dat die plek tussen uw dorp en het dorp van Matina ligt (CGVS, p. 17). U brengt de plaats van het gebeuren plots dus dichterbij nadat u de plek eerst in een ander dorp had gesitueerd. U claimt tot twee keer toe dat deze plek waar de taliban bezig waren heel dichtbij de bazaar lag (CGVS, p. 17, 19). Toen de overheid ter plaatse zou gekomen zijn, zouden ze niemand toegelaten hebben op de plaats waar ze de bom zouden gevonden hebben maar jullie zouden alles kunnen zien hebben en u vervolgt dat ze de bom hebben uitgehaald, suggererend dat u dat zelf gezien hebt. Even beweert u dan weer dat u de bom zelf niet gezien hebt en niet gezien hebt dat ze de bom eruit halen (CGVS, p. 19). Bovendien blijkt uit de vertaling van het waarderingscertificaat van het districtshuis dat deze bom geplaatst was op achthonderd meter van de bazaar (CGVS, p. 17 en 19). Achthonderd meter is helemaal niet zo dichtbij te noemen. Dat u op achthonderd meter afstand in een bocht licht van een zaklamp zou gezien hebben, kan bezwaarlijk overtuigen (CGVS, p. 17).

Tevens kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de taliban u ervan beschuldigden informatie te hebben doorgegeven aan de overheid. Gevraagd hoe de taliban op de hoogte waren gekomen dat u de overheid had ingelicht, poneert u dat u het niet weet maar dat ze mensen hadden in het dorp en overal. Die mensen zouden de naam van uw vader en uw adres aan hen hebben doorgegeven (CGVS, p. 19). Evenwel beweerde u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog dat de meeste dorpelingen in uw dorp overheidsgezind waren en zou u niemand van uw dorp die bij de taliban zat, gekend hebben (CGVS, p. 10).

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan.
Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Over uw broer legt u noch documenten over zijn bestaan, noch over zijn werk neer. Over uw vader verklaart u dat u denkt dat hij tot 2014 voor de politie werkte (CGVS, p. 12), hetgeen al behoorlijk lang geleden is. Dat de taliban hem nog niet zouden kunnen treffen hebben voordien indien ze dit wilden omwille van zijn overheidsjob, lijkt weinig plausibel. Inzake uw broer stelt u zelf eerst dat de taliban niet op de hoogte waren om dan te nuanceren dat ze het misschien wisten. U beaamt niet te weten of uw broer omwille van zijn job door de overheid bedreigd zou zijn (CGVS, p. 14). U koppelt hun beweerde ontvoering ook niet aan hun overheidsjob, maar aan uw problemen (CGVS, p. 20). Aangezien er echter geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde problemen als bewaker van de bazaar, wordt er ook geen geloof gehecht aan de beweerde ontvoering van uw vader en broer om die reden.

Gevraagd of uw familie op zoek ging naar uw vader en broer na hun ontvoering en of er klacht werd neergelegd bij de lokale politie of andere overheid, poneert u dat de nationale televisie een reportage gemaakt heeft over hun ontvoering. De nationale televisie zou vijf à zes dagen na uw vertrek zijn langsgekomen in uw dorp en gesproken hebben met de dorpsouderen en uw moeder. Dit incident zou gefilmd zijn om de informatie naar de hogere overheid te brengen. Een dorpeling en tevens ver familielid die

voor de nationale veiligheid zou gewerkt hebben, zou de reportage naar u gestuurd hebben via What's App en u zou deze opname gezien hebben toen u in Turkije was. Gevraagd of u deze video nog in uw bezit heeft, stelt u van niet. U poogt als reden hiervoor aan te voeren dat u onderweg meer dan twintig verschillende What's App accounts had. Dat u echter zo een belangrijke video over de ontvoering van uw vader en broer niet meer in uw bezit zou hebben, is uiterst merkwaardig. U kan deze dorpeling niet meer terugvinden sinds de machtsovername door de taliban (CGVS, p. 20-21). Dat uw advocaat het CGVS wijst op zijn medewerkingsplicht, behelst in deze niet dat het CGVS verantwoordelijk gesteld kan worden om deze bewuste opname te gaan zoeken, gesteld dat deze überhaupt zou bestaan (CGVS, p. 23). Het bestaan ervan blijft in deze een bewering van uwentwege.

Tot slot antwoordde uw advocaat op 6 februari 2023 op de notities van het persoonlijk onderhoud dat er vier wijzigingen dienen te gebeuren, deze hebben allen betrekking op de schrijfwijze van personen die u vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen inzake de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde documenten kan deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw taskara en paspoort vormen slechts een indicatie van uw identiteit. Hetzelfde geldt voor de taskara van uw vader. De documenten van het werk van uw vader bij de politie bieden weinig toegevoegde waarde aan de door u ingeroepen asielmotieven en vormen geen bewijs van uw beweerde vervolgingsrelaas. U kan ook niets vertellen over zijn documenten en houdt het desgevraagd droogweg erop dat u niets toe te voegen heeft over zijn documenten (CGVS, p. 13). Uw schooldocumenten vormen slechts een indicatie van uw scholing.

Met betrekking tot de bewakingslijsten inzake de vereniging van winkeliers, de twee brieven van het districtshuis, de brief van de voorzitter van de vereniging van winkeliers gericht aan het districtshuis en het waarderingscertificaat van de overheid gericht aan de vereniging van winkeliers dient opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Er kan opgemerkt worden dat het eigenaardig mag heten dat bewakingslijsten van een plaatselijk bazaartje met nauwelijks vijf, zes tot tien winkels (CGVS, p. 5) zulke lijsten afprint op papier met het logo van de Islamitische Republiek op. Voor de rest is het duidelijk dat zulke lijsten makkelijk gefabriceerd kunnen worden en door eender wie opgesteld kunnen zijn, de stempels van slechte kwaliteit op deze documenten garanderen dan ook bezwaarlijk de authenticiteit van wie dit uitgegeven heeft. Hetzelfde kan opgemerkt worden over de brieven die door het district zouden uitgegeven zijn. Inzake het stuk van de vereniging van de winkeliers werd supra reeds opgemerkt dat de achthonderd meter die hierin vermeld staat, niet echt correspondeert met de nabijheid van de bazaar die u voorop stelde. Ook eigenaardig is de datering zelf van dit stuk: met name de dag van het incident zelf, 23/03/1399 = 12 juni 2020.
In het stuk van het waarderingscertificaat word u geprezen voor uw eerlijkheid en moed om goederen te verkopen in Samlam dorp, zonder enige datering en hiermee maakt u geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk.
Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.
Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.
Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front , voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.
In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.
Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).
Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare

informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.
Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

U stelt dat als u terug zou keren naar Afghanistan, ze u zouden zien als een ketter. U verklaart hier te willen leven en studeren en uw eigen leven op te bouwen. Gevraagd waarom ze u als een ketter zouden beschouwen, antwoordt u dat zij denken dat mensen die naar hier komen nooit zouden bidden en naar een moskee gaan. U haalt aan dat ze een andere mening hebben over mensen die hier wonen. Hier zouden mensen een eigen keuze hebben en mogen kiezen om te bidden en naar de moskee te gaan maar daar denken ze er anders over (CGVS, p. 23). Met deze summiere verklaringen kan echter geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

In uw geval haalt u dus geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"*Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep*."

Dit artikel houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48 tot 48/7 alsook 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht.

Inzake de vluchtelingenstatus vreest verzoeker vervolging door de taliban omwille van persoonlijke problemen met hen en het *"behoren tot de sociale groep van "verwesterde Afghanen", en zijn toegeschreven politieke en religieuze overtuiging (Vrees in verband met "verwestering")"*.

Inzake de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betoogt verzoeker als volgt:

"*4.1.1. Verzoeker was niet op de hoogte van eerdere incidenten met bommen die door de Taliban in zijn dorp zouden zijn geplaatst.*

[citaat bestreden beslissing]

Blijkbaar is verzoeker door het CGVS verkeerd begrepen toen hij verklaringen aflegde over aanvallen van de Taliban in Helalzo. Er hebben inderdaad Taliban-aanvallen plaatsgevonden, maar in het dorp naast zijn geboortedorp, Helalzo. In zijn geboortedorp waren er echter berichten over pogingen tot aanvallen, die alle onschadelijk werden gemaakt door de mensen die bij de controleposten aan de ingang van het dorp werkten.

Deze pogingen tot aanvallen waren frequent, ongeveer elke twee weken sinds 2017. Desondanks zijn de lokale autoriteiten erin geslaagd elke infiltratie van de Taliban in het dorp te voorkomen, waardoor de veiligheid en de stabiliteit van het gebied behouden zijn gebleven.

Het is daarom van belang de situatie te verduidelijken en te benadrukken dat er in Helalzo wel Taliban-aanvallen hebben plaatsgevonden, maar niet in het dorp waar verzoeker woont. In dit laatste dorp zijn pogingen tot aanvallen gemeld en met succes afgeslagen.

4.1.2. Daarin werd verzoekster in 2020 plotseling aangevallen door de Taliban.

[citaat bestreden beslissing]

Het is belangrijk te onthouden dat verzoeker niet mag worden gestraft voor handelingen die hij niet kan controleren. In dit geval heeft hij geen schuld, behalve in 2020 wanneer hij slachtoffer en getuige is van de aanval van de Taliban.

4.1.3. In de zin dat de aanvrager de bazaar verliet om te zien waar het licht vandaan kwam

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker wenst te verklaren dat hij niet zeker weet of de afstand tussen hem en het door hem waargenomen incident 800 meter bedroeg, maar dat dit een schatting is. Hij wijst er echter op dat er niets om hem heen was, waardoor hij vrij zicht had en dus op afstand kon waarnemen wat er gebeurde.

Het is belangrijk op te merken dat schattingen van de afstand kunnen variëren afhankelijk van vele factoren, zoals het licht, de aanwezigheid van obstakels of de gezichtshoek. Daarom kan de aanvrager niet met zekerheid garanderen dat de afstand 800 meter bedroeg. Wel staat vast dat het zicht onbelemmerd was en dat hij daardoor het tafereel op afstand kon waarnemen.

Het is derhalve van essentieel belang om bij de beoordeling van zijn bewijsmateriaal rekening te houden met deze nauwkeurigheid van verzoeker, en zijn verzoek niet te schaden door zich uitsluitend te baseren op een afstandsschatting die bij benadering kan zijn.

4.1.4. Over hoe de Taliban te weten zijn gekomen dat verzoeker informatie aan de regering verstrekte

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker verklaart met zekerheid dat de Taliban begrepen dat hij met de regering had gesproken vanaf de nacht dat hij door hen werd geconfronteerd, toen hij hen ging ontmoeten. Verzoeker gelooft dat mensen in het dorp zijn geïnfiltreerd en met de Taliban hebben geruild, waardoor hij kon worden aangegeven.

Deze situatie komt helaas vaak voor in conflictgebieden, waar het moeilijk is iedereen te vertrouwen en infiltratie gemakkelijk kan plaatsvinden. Het is belangrijk hiermee rekening te houden bij de beoordeling van de aanvraag.
4.1.5. Het feit dat verzoeker een familielid is van een voormalig lid van het ANSF maakt vervolging niet aannemelijk.

[citaat bestreden beslissing]

En effet, les talibans ont déjà montré qu'ils n'hésitent pas à s'en prendre aux membres des forces de sécurité afghanes et à leur famille en représailles pour leur travail. Ainsi, le simple fait que le requérant ait un membre de sa famille dans les forces de sécurité afghanes peut le mettre en danger aux yeux des talibans, qui pourraient le considérer comme un traître ou un ennemi.

Par conséquent, il est important de prendre en compte la situation sécuritaire actuelle en Afghanistan et de ne pas sous-estimer les risques potentiels pour le requérant et sa famille. Le simple fait d'avoir un membre de la famille dans les forces de sécurité afghanes ne garantit pas leur sécurité et peut même les mettre en danger. Il est essentiel de prendre en compte tous les facteurs pertinents pour évaluer la demande du requérant et de garantir sa sécurité et celle de sa famille.

4.2. Betreffende het feit dat verzoeker niet langer in het bezit is van het videoverslag over de ontvoering van zijn vader en broer

Verzoeker verklaarde dat hij nog steeds probeert de video te bemachtigen waarop de ontvoering van zijn vader en broer door de Taliban te zien is. Hij verklaarde echter dat dit niet vanzelfsprekend is omdat hij de telefoon waarop hij staat niet meer heeft. Deze situatie is niet onwaarschijnlijk gezien verzoekers migratieroute. Hij is immers door verschillende landen gereisd, waaronder Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Italië en Frankrijk, alvorens in België aan te komen.

Het feit dat verzoeker de telefoon met de video heeft verloren, vormt zeker een obstakel in de asielprocedure. Het is echter belangrijk te benadrukken dat dit gezien de omstandigheden van zijn migratiereis volkomen aannemelijk is. Verzoeker heeft zijn telefoon verloren tijdens een van de vele etappes van zijn reis. Bovendien is het van belang op te merken dat verzoeker heeft verklaard dat hij blijft zoeken naar de video, waaruit zijn betrokkenheid bij de asielprocedure en zijn bereidheid om bewijsmateriaal te verstrekken ter ondersteuning van zijn verzoek blijkt.

In dit verband is het van belang dat het CGVS rekening houdt met de bijzondere omstandigheden van verzoekers migratiereis en zijn moeilijkheden om de video te verkrijgen. Het is ook van essentieel belang rekening te houden met ander door de verzoeker verstrekt bewijsmateriaal."

Inzake de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn documenten, verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad en benadrukt hij dat hij originele dreigbrieven heeft neergelegd en niet werd geconfronteerd met de beoordeling van de Afghaanse documenten.

Overigens werd onvoldoende rekening gehouden met de rurale, beperkt geschoolde achtergrond van verzoeker die op jonge leeftijd Afghanistan verliet en zijn familie die nog steeds in hetzelfde dorp woont en veel problemen hebben door de taliban.

Verzoeker meent verder dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Verzoeker houdt verder een uitgebreid betoog over het risico op gepercipieerde verwestering dat Afghanen lopen na een verblijf in Europa. *In concreto* stelt verzoeker het volgende:

"*Verzoeker- die in Europa sinds twee jaar leeft (op de datum waarop het beroep wordt ingesteld)- is duidelijk "verwesterd".*

Wat zijn fysieke verschijning betreft, draagt hij nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt hij zich casual, heeft hij geen baard, en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een « westerse stijl ».

De verwerende partij verwijt hem dat hij niet heeft aangetoond dat hij niet langer bereid of in staat zou zijn zich te houden aan de wetten, gebruiken en voorschriften in Afghanistan en dat hij zich daar niet zou kunnen vestigen als hij zou terugkeren.

Verzoeker respecteert alle religies in België en leeft samen met mensen van verschillende nationaliteiten en geslacht. Hij is volledig geïntegreerd in de westerse cultuur, wat dus problematisch zal zijn als hij terugkeert.

Hij heeft een openbaar Facebook profiel. Zo zou hij gevonden kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Bovendien heeft de Protection Officer hierover geen verdere vragen gesteld, ondanks de verklaringen van verzoeker.

Wat de niet-zichtbare elementen van zijn verwestersing betreft, heeft verzoeker in de loop van de twee jaar die hij in Europa heeft doorgebracht, zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en mores."

"Verzoeker komt uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp in Baghlan. Het door de verwerende partij aangehaalde rapport over deze regio vermeldt talrijke lekken en burgerslachtoffers. Er blijkt ook dat in de provincie Baghlan (provincie van herkomst van verzoeker) verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, en dat het een regio is die heel zwaar door het conflict worden getroffen65. Hij is al twee jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land is geweest om te 'verwesteren' of ministens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen."

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming met verwijzing naar de socio-economische situatie alsook de veiligheidssituatie. Ook hier stelt het verzoekschrift verkeerdelijk dat de regio van herkomst de provincie Baghlan zou zijn.

"Conclusie

Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordelen dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft zijn problemen met de Taliban.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verder onderzoek van zij vrees met betrekking tot de Taliban en van zijn vrees in verband met zijn (gepercipieerde) verwestering.

Rekening houdend met de veiligheids-, socio-economische en humanitaire situatie, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

3.1.2. In een pleitnota van 27 augustus 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Afghanistan*" van juni 2026;
- het EUAA-rapport, "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport, "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- het COI Focus-rapport, "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian*

developments" van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- het EUAA-rapport, "*Afghanistan – Country Focus*" van januari 2026;
- het EUAA-rapport, "*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 27 maart 2026.

3.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347 (verder: de Kwalificatieverordening), en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig de Kwalificatieverordening, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Voorafgaand aan de uiteenzettingen over het middel somt het verzoekschrift in de vorm van een lijst een reeks rechtsregels op, waarvan de schending wordt aangevoerd.

Sommige van die geschonden geachte bepalingen worden vervolgens aangevoerd in de verschillende grieven van het middel. Andere komen niet meer voor. Het staat niet aan de Raad om te bepalen naar welke in de voormelde lijst(en) opgenomen rechtsregels de verschillende grieven en argumenten verwijzen.

De Raad beperkt zijn onderzoek tot de rechtsregels die worden aangevoerd in de uiteenzettingen over de verschillende grieven en argumenten, voor zover deze relevant zijn voor oplossing van de zaak.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolging van verzoeker daar zijn verklaringen zijn doorlopen van tegenstrijdigheden, incoherenties en weinig plausibele scenario's (i), de (voorgehouden) voormalige werkzaamheden van zijn familieleden voor de Afghaanse overheid niet volstaan om in hoofde van verzoeker een risico op vervolging vast te stellen (ii) en de door verzoeker neergelegde documenten niet overtuigen (iii).

Het verweer van verzoeker, dat zich beperkt tot een herhaling van zijn verklaringen en het vergoelijken daarvan, kan geen afbreuk doen aan de terechte motieven van de bestreden beslissing.

Zo overweegt de bestreden beslissing terdege dat verzoekers verklaringen over de taliban niet overtuigen:

"*Vooreerst bent u al tegenstrijdig in uw verklaringen over de plaatsing van bommen in uw dorp. Gevraagd of de taliban nooit naar uw dorp kwamen, haalt u aan dat ze in de vierde maand van 1399 's nachts kwamen en u hen zag. Daarnaast spreekt u over een bom die ze daarvoor zouden geplaatst hebben in het dorp Helalzo, gelegen op zo een dertig minuten wandelen van uw dorp. U voegt hier nog aan toe dat ze soms 's nachts kwamen om slechte dingen te doen in uw dorp, zoals bommen plaatsen en controleposten aanvallen. Gevraagd hoe vaak ze dan bommen kwamen plaatsen, stelt u dat ze niet altijd kwamen en naar hun kansen keken. U herinnert zich nog het incident waarbij ze een bom plaatsten op een auto waarbij doden vielen en refereert hier opnieuw aan het incident in Helalzo.*
Gevraagd of de taliban ook nog bommen plaatsten in uw dorp, herhaalt u dat u enkel weet heeft van de bom in het dorp Helalzo, over andere incidenten in uw district heeft u plots geen informatie (CGVS, p. 10-11). U heeft met andere woorden geen weet van eerdere incidenten met bommen die door de taliban in uw dorp zouden zijn geplaatst."

Verzoeker poneert dat hij verkeerdelijk werd begrepen door de commissaris-generaal. Er vonden tweewekelijks aanvallen van de taliban plaats in zijn dorp, doch werden deze telkens door de autoriteiten afgewend. Dit betreffen naar oordeel van de Raad zuivere *post factum* verklaringen zonder enige basis in de door verzoeker eerder afgelegde verklaringen. Zulke toevoegingen, die tot louter doel hebben om verzoekers gebrekkige verklaringen te remediëren, worden niet aanvaard door de Raad.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing terecht het volgende:

“In de nacht van 23/3/1399 (omgezet naar de Westerse kalender 12 juni 2020) zou u dan voor de eerste keer de taliban gezien hebben tijdens uw shift in de bazaar. Voordien zou u nooit incidenten met de taliban hebben meegemaakt tijdens uw bewaking en ook van andere winkeliers van de vereniging heeft u nooit over dergelijke incidenten gehoord tijdens hun shiften (CGVS, p. 11-12). Dat u plots in 2020 zo een incident met de taliban meemaakt, terwijl u al sinds 2015 lid was van de vereniging van winkeliers en deze vereniging zelfs reeds sinds 2013 zouden zijn begonnen met de bewaking van de bazaar, is zeer merkwaardig (CGVS, p. 8-9). Temeer deze de bazaar elke nacht bewaakt werd door één van de tien winkeliers van de vereniging (CGVS, p. 5 en 9).”

Verzoeker meent dat hem het gedrag van derden niet kan worden verweten. Deze overweging doet echter geen afbreuk aan het feit dat het weinig plausibel is dat er geen enkel incident plaatsvond met de taliban over een periode van maar liefst zeven jaar.

Verder motiveert de bestreden beslissing op goede gronden het volgende omtrent het gedrag van verzoeker:

“*Verder is het gedrag dat u aan de dag legde als bewaker van de bazaar weinig plausibel te noemen, evenals het gedrag van de bommenleggers. Zo is het merkwaardig dat u de bazaar zou verlaten om te gaan kijken waar er licht vandaan kwam, terwijl het net uw taak was om de bazaar te bewaken tegen dieven en junkies (CGVS, p. 9). Uw uitleg in deze, dat u zeker wou zijn of iemand iets nodig had of dat er iets gebeurd was, kan niet overtuigen (CGVS, p. 15). Tevens eigenaardig is dat u deze taliban nog wel expliciet zou gezegd hebben dat u een bewaker van de bazaar was en ze u simpelweg weggestuurd zouden hebben en bijgevolg in leven zouden gelaten hebben (CGVS, p. 15*).

Voorts verklaart u niet geweten te hebben wat deze personen aan het doen waren. Het zou donker geweest zijn en u kon niets zien behalve het licht. Uitdrukkelijk gevraagd of u op dat moment dan nog niet wist dat ze een bom aan plaatsen waren, bevestigt u dit. (CGVS, p. 17). Waar u met andere woorden tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS pretendeert dat u niets kon zien daar het donker was en u deze personen niet herkende, verklaarde u bij DVZ echter uitdrukkelijk dat u de taliban een bermbom zag plaatsen (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 17-18).”

Verzoeker, replicerend op dit specifiek motief, stelt in zijn verzoekschrift dat hij niet zeker weet of de afstand tussen hem en het door hem waargenomen incident 800 meter bedroeg, maar dat dit een schatting was. Dit betreft klaarblijkelijk een materiële vergissing in het verzoekschrift, die eerder doelt op het volgende, pertinente motief van de bestreden beslissing:

“*Ook zijn uw verklaringen over de plaats waar de bom zou geplaatst zijn, niet coherent en evenmin plausibel. Eerst situeert u die plek naast uw dorp in een andere plaats en die plaats heet Lara Matina (CGVS, p. 15). Even later verplaatst u de plek van het gebeuren echter en stelt u niet naar dat ander dorp gegaan te zijn maar stelt u dat die plek heel dichtbij de bazaar lag. U voegt eraan toe dat er een bocht is na de bazaar en dat op die bocht de plek was en beweert nu dat die plek tussen uw dorp en het dorp van Matina ligt (CGVS, p. 17). U brengt de plaats van het gebeuren plots dus dichterbij nadat u de plek eerst in een ander dorp had gesitueerd. U claimt tot twee keer toe dat deze plek waar de taliban bezig waren heel dichtbij de bazaar lag (CGVS, p. 17, 19). Toen de overheid ter plaatse zou gekomen zijn, zouden ze niemand toegelaten hebben op de plaats waar ze de bom zouden gevonden hebben maar jullie zouden alles kunnen zien hebben en u vervolgt dat ze de bom hebben uitgehaald, suggererend dat u dat zelf gezien hebt. Even beweert u dan weer dat u de bom zelf niet gezien hebt en niet gezien hebt dat ze de bom eruit halen (CGVS, p. 19).*
Bovendien blijkt uit de vertaling van het waarderingscertificaat van het districtshuis dat deze bom geplaatst was op achthonderd meter van de bazaar (CGVS, p. 17 en 19). Achthonderd meter is helemaal niet zo dichtbij te noemen. Dat u op achthonderd meter afstand in een bocht licht van een zaklamp zou gezien hebben, kan bezwaarlijk overtuigen (CGVS, p. 17).”

In zoverre kan worden aangenomen dat het hierboven aangehaalde verweer betrekking heeft op dit motief, overweegt de Raad dat er geen aanwijzingen zijn dat het waarderingscertificaat van het districtshuis een schatting betreft. Dit is een blote, geheel ongefundeerde bewering die geenszins kan worden aanvaard.

De overige, veelvuldige incoherenties die worden aangehaald in het onderhavige motief worden verder geheel ongemoeid gelaten door verzoeker, net als de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing inzake het gedrag van verzoeker en de vraag of hij al dan niet de taliban een bom zag plaatsen.

De bestreden beslissing motiveert nog terecht het volgende inzake de taliban en hun beschuldigingen:

“*Tevens kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de taliban u ervan beschuldigden informatie te hebben doorgegeven aan de overheid. Gevraagd hoe de taliban op de hoogte waren gekomen*

dat u de overheid had ingelicht, poneert u dat u het niet weet maar dat ze mensen hadden in het dorp en overal. Die mensen zouden de naam van uw vader en uw adres aan hen hebben doorgegeven (CGVS, p. 19). Evenwel beweerde u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog dat de meeste dorpelingen in uw dorp overheidsgezind waren en zou u niemand van uw dorp die bij de taliban zat, gekend hebben (CGVS, p. 10)."

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij denkt dat de taliban zijn dorp hebben geïnfiltreerd. Een zulke stelling valt bezwaarlijk te rijmen met zijn eerdere verklaringen waarbij hij stelde dat de meeste dorpelingen overheidsgezind waren en hij geen weet had van talibaninformanten. Een zulke tegenstrijdige stellingname, die overigens een herhaling betreft van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, betreft geen ernstig verweer.

Inzake de familieleden van verzoeker, maakt de bestreden beslissing de volgende, pertinente vaststellingen:

"*Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Over uw broer legt u noch documenten over zijn bestaan, noch over zijn werk neer. Over uw vader verklaart u dat u denkt dat hij tot 2014 voor de politie werkte (CGVS, p. 12), hetgeen al behoorlijk lang geleden is. Dat de taliban hem nog niet zouden kunnen treffen hebben voordien indien ze dit wilden omwille van zijn overheidsjob, lijkt weinig plausibel. Inzake uw broer stelt u zelf eerst dat de taliban niet op de hoogte waren om dan te nuanceren dat ze het misschien wisten. U beaamt niet te weten of uw broer omwille van zijn job door de overheid bedreigd zou zijn (CGVS, p. 14). U koppelt hun beweerde ontvoering ook niet aan hun overheidsjob, maar aan uw problemen (CGVS, p. 20). Aangezien er echter geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde problemen als bewaker van de bazaar, wordt er ook geen geloof gehecht aan de beweerde ontvoering van uw vader en broer om die reden.*"

Het verweer op dit motief in verzoekers verzoekschrift werd ontwikkeld in het Frans. Een verzoekschrift dient overeenkomstig (oud) artikelen 39/18, derde lid, en 51/4 van de Vreemdelingenwet, thans artikel 3.4 van de RvV-wet, op straffe van niet-ontvankelijkheid in het Nederlands te worden ingediend. Bijgevolg is het onderhavig gedeelte van het middel onontvankelijk.

Ook inzake de beweerde video's van de ontvoering van zijn familie motiveert de bestreden beslissing met rede het volgende:

"*Gevraagd of uw familie op zoek ging naar uw vader en broer na hun ontvoering en of er klacht werd neergelegd bij de lokale politie of andere overheid, poneert u dat de nationale televisie een reportage gemaakt heeft over hun ontvoering. De nationale televisie zou vijf à zes dagen na uw vertrek zijn langsgekomen in uw dorp en gesproken hebben met de dorpsouderen en uw moeder.*
Dit incident zou gefilmd zijn om de informatie naar de hogere overheid te brengen. Een dorpeling en tevens ver familielid die voor de nationale veiligheid zou gewerkt hebben, zou de reportage naar u gestuurd hebben via What's App en u zou deze opname gezien hebben toen u in Turkije was. Gevraagd of u deze video nog in uw bezit heeft, stelt u van niet. U poogt als reden hiervoor aan te voeren dat u onderweg meer dan twintig verschillende What's App accounts had. Dat u echter zo een belangrijke video over de ontvoering van uw vader en broer niet meer in uw bezit zou hebben, is uiterst merkwaardig. U kan deze dorpeling niet meer terugvinden sinds de machtsovername door de taliban (CGVS, p. 20-21). Dat uw advocaat het CGVS wijst op zijn medewerkingsplicht, behelst in deze niet dat het CGVS verantwoordelijk gesteld kan worden om deze bewuste opname te gaan zoeken, gesteld dat deze überhaupt zou bestaan (CGVS, p. 23). Het bestaan ervan blijft in deze een bewering van uwentwege."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zijn telefoon tijdens de tocht naar Europa heeft verloren en daarom geen toegang meer heeft tot de voormelde video's. Wat er ook van zij, de Raad kan enkel vaststellen dat deze video's niet voorhanden zijn en aldus verzoekers beweringen niet kunnen onderschrijven.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing terecht het volgende inzake de door verzoeker neergelegde documenten:

"*Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde documenten kan deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw taskara en paspoort vormen slechts een indicatie van uw identiteit. Hetzelfde geldt voor de taskara van uw vader. De documenten van het werk van uw vader bij de politie bieden weinig*

toegevoegde waarde aan de door u ingeroepen asielmotieven en vormen geen bewijs van uw beweerde vervolgingsrelaas. U kan ook niets vertellen over zijn documenten en houdt het desgevraagd droogweg erop dat u niets toe te voegen heeft over zijn documenten (CGVS, p. 13). Uw schooldocumenten vormen slechts een indicatie van uw scholing.

Met betrekking tot de bewakingslijsten inzake de vereniging van winkeliers, de twee brieven van het districtshuis, de brief van de voorzitter van de vereniging van winkeliers gericht aan het districtshuis en het waarderingscertificaat van de overheid gericht aan de vereniging van winkeliers dient opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Er kan opgemerkt worden dat het eigenaardig mag heten dat bewakingslijsten van een plaatselijk bazaartje met nauwelijks vijf, zes tot tien winkels (CGVS, p. 5) zulke lijsten afprint op papier met het logo van de Islamitische Republiek op. Voor de rest is het duidelijk dat zulke lijsten makkelijk gefabriceerd kunnen worden en door eender wie opgesteld kunnen zijn, de stempels van slechte kwaliteit op deze documenten garanderen dan ook bezwaarlijk de authenticiteit van wie dit uitgegeven heeft. Hetzelfde kan opgemerkt worden over de brieven die door het district zouden uitgegeven zijn. Inzake het stuk van de vereniging van de winkeliers werd supra reeds opgemerkt dat de achthonderd meter die hierin vermeld staat, niet echt correspondeert met de nabijheid van de bazaar die u voorop stelde. Ook eigenaardig is de datering zelf van dit stuk: met name de dag van het incident zelf, 23/03/1399 = 12 juni 2020. In het stuk van het waarderingscertificaat word u geprezen voor uw eerlijkheid en moed om goederen te verkopen in Samlam dorp, zonder enige datering en hiermee maakt u geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk."

De verwijzing naar rechtspraak van de Raad in het verzoekschrift van verzoeker is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

Het loutere feit dat de commissaris-generaal verzoeker niet confronteerde met bepaalde elementen, betekent daarenboven niet dat hij zijn beslissing niet op dit element zou mogen baseren.

In zoverre verzoeker volhardt in zijn verwesterd profiel, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is.
De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16).
In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het

MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus,* januari 2026, p. 32-34). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving.

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren.
Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 43). In het bijzonder wat betreft '*zina*'– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de onlineactiviteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan*, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die

bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLOnews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47).
Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag.
Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.
Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd.
Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de "*EUAA, Afghanistan: Country Focus*", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische

vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen".*
Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende twee risicoprofielen worden aangeduid:

1) Personen die worden geacht worden godslastering (blasfemie) en/of afvalligheid (apostasie) te hebben gepleegd

Dit profiel omvat personen die de religieuze overtuiging of beginselen van de islam hebben verlaten of afgezworen, dan wel geacht worden dit te hebben gedaan (afvalligheid), evenals personen die geacht worden zich godslasterlijk te hebben uitgelaten over God of heilige zaken (blasfemie). Het omvat personen die zich tot een ander geloof hebben bekeerd (bijvoorbeeld bekeerlingen tot het christendom), evenals personen die niet geloven in of geen geloof hebben in het bestaan van God (atheïsten). Voor personen die geacht worden blasfemie en/of afvalligheid te hebben gepleegd, met inbegrip van bekeerlingen en atheïsten, kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien deze personen worden beschouwd als tegenstanders van de religieuze ideologie van de taliban en daarom door de de-factoautoriteiten worden geviseerd.
Dit profiel moet worden samengelezen met het tweede risicoprofiel.

2) Personen die worden geacht religieuze, morele en/of maatschappelijke normen te hebben overschreden/overtreden

Dit profiel heeft betrekking op personen van wie de handelingen, gedragingen of praktijken worden beschouwd als een overtreding/overschrijding van religieuze, morele en/of maatschappelijke normen, ongeacht of de vermeende overtreding/overschrijding van deze normen zich in Afghanistan of in het buitenland heeft voorgedaan. Van een dergelijke vermeende overtreding/overschrijding kan ook sprake zijn wanneer personen worden beschouwd als beïnvloed door buitenlandse waarden, bijvoorbeeld vanwege hun activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen, die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit kan ook personen omvatten die naar Afghanistan terugkeren nadat zij in westerse landen hebben gewoond. Welke praktijken als een overtreding/overschrijding van deze normen worden beschouwd, is afhankelijk van verschillende factoren, zoals de lokale context, de betrokken actoren en hun interpretatie van deze normen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan in het algemeen worden aangenomen dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien dergelijke feiten door de taliban als morele misdrijven worden beschouwd en door de de-factoautoriteiten regelmatig worden bestraft met lijfstraffen.

Voor andere personen van wie wordt aangenomen dat zij in Afghanistan of in het buitenland religieuze, morele en/of sociale normen hebben overtreden/overschreden, dringt zich in het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals het beroep, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als een persoon "*die de religieuze, morele en/of sociale normen overschreden*" heeft. Het komt aan verzoeker toe dit concreet aan te tonen.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", juni 2026, p. 41-46).

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij "*duidelijk*" verwesterd is. Hij kleedt zich westers en zou voorts volledig geïntegreerd zijn. Ook heeft hij een openbaar Facebookprofiel.

Geen enkel van deze beweringen wordt ook maar op enige manier gestaafd. Bij gebrek aan enig concreet bewijs dat duidt op enige mate van verwestering, kan verzoeker geenszins worden gevolgd dat hij ook maar enig risico loopt om te worden gepercipieerd als verwesterd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Een schending van (oud) artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, thans artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2024/1347, wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, thans artikel 3, 1), en 5), *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, a), van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel (oud) 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover

waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, valt dit niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van juni 2026 (p. 74: "*It is important to note that serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QR). In itself, unless there is intentional conduct of an actor, the general unavailability of healthcare or other socio-economic elements is not considered serious harm meeting the requirements of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QR"*).

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Verordening (EU) 2024/1347.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig (oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, thans artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347, kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan"* van juni 2026 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan - Country Focus*" van januari 2026 nog steeds actueel.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, c), van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP